

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ وَهِيَ آئِنَّكَ لِسُمْرَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَمُؤْمِنٌ أَوْ رُكْبَةٌ كُوَفَّةٌ

به اسم الله رحمان رحيم

الرُّقْبَةُ كِتَبٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى

الرَّزْقِ كِتَبٌ نَّازَلَ كَرْدِيمَ آنِرا بَتو تَاكَند خارج مردم را از ظلمات بسوی

النُّورُ لَا يَأْذِنُ رَبِّهِمُ إِلَى صَرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ^١ اللَّهُ الَّذِي

نور به اذن رب آنها بر راه عزيز حميد * الله است آنکه

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا يُلِّهُ اللُّكُفَّرُينَ مِنْ

از اوست آنچه در آسمان هاست و آنچه در زمین. و افسوس بر کافران حين

عَذَابٌ شَدِيدٌ لِّلَّذِينَ يَسْتَحْبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ

عذاب شدید * کسانیکه دارند محبت بحیات دنیا نسبت آخرت

وَيَصُلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوْجَاتًا وَلِكَفَرِ

و باز میدارند از سبیل الله و میجویند در آن کجی. آنها اند در

ضَلَّلِ بَعِيْدٍ^۲ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْلَهُ

گمراهی بعید * و نکردیم ارسال ما کدام رسولی الا بلسان قوم او

لَيْلَيْلَتَنَ لَهُمْ قِيْخَلُ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ طَ

تاکند بیان برایشان. پس کند گمراه الله هر کرا خواهد و کند هدایت هر کرا خواهد.

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^۴ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِإِنْتَنَا آنَ

و اوست عزیز حکیم * و یقیناً ارسال کردیم موسی را با آیات خود که

أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلْمَتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ

بکن اخراج قومت را از ظلمات بسوی نور و متذکرساز آنها را از ایام

اللَّهُ أَنَّ فِي ذَلِكَ لَا يَتَّ لِكُلِّ صَبَارٍ شَكُورٍ وَإِذْ قَالَ

الله. یقیناً در این است نشانه ها برای کل مردم صابر شکور * و وقتی گفت

مُوسَى لِقَوْمِكَ اذْكُرْ وَانْعِمْ كَمْ إِذْ أَنْجَكْ كُمْ مِنْ

موسی بقوم خود، متذکرشوید نعمت الله را برخود، داد نجات شمارا از

أَلِ فِرْعَوْنَ يَسُؤْمُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذْهِبُونَ أَبْنَاءَكُمْ

آل فرعون، بدی میکرد بشما بدرین عذاب و میکرد ذبح پسران شمارا

وَلَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَرِبِّيْنَ ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ^۱

و میماند حیات زنان شمارا. و در اینست آزمایشی از رب شما بس عظیم *

وَإِذْ تَأْذَنَ رَبِّكُمْ لَنِّي شَكَرْتُهُ لَا زِيْدَ شَكْرُكُمْ وَلَنِّي كَفَرْتُهُ^۲

و چون کرد اذن رب شما، اگر شکر کنید می کنم زیاد برایشما و اگر کفر کنید^۳

(۱) کفر کنید: ناشکری کنید، انکار کنید، بپوشانید (حق را)

إِنَّ عَذَابَنِي لَشَدِيدٌ^٧ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوْا أَنْتُمْ وَمَنْ

یقیناً عذابم هست شدید * و گفت موسی اگر کفرکنید شما و هر که

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا لَا فِي اللَّهِ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ^٨ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤَةً

در زمین است جمیعاً بازهم الله است غنی حمید * آیا نیامد برایشما خبر

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحٌ وَّعَادٍ وَّثَمُودٍ وَّالَّذِينَ مِنْ

کسان از قبل شما: قوم نوح و عاد و ثمود. و کسان از

بَعْدِهِمْ طَلَّا عَلَيْهِمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَ نَهْرُهُ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

بعد آنها. ندارند علم از آنها إلا الله. آمد برایشان رسول آنها با بینات،

فَرَدُوا أَيْدِيهِمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسَلْنَا

بردند دستهای خود را به دهن های خود و گفتند ما منکریم آنچه شدید ارسال

بِهِ وَإِنَّا لَعِنُ شَكِّ مِمَّا تَكُونَ عَوْنَانَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ٩ قَالَتْ رُسُلُهُمْ

برآن و مائیم در شک برآنچه کنید دعوت مارا به آن، با تردید * گفتند رسول آنها

أَفِ الْلَّهُ شَكٌ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدُ عَوْلَمٍ لِيغْفِرُ لَكُمْ

آیا در الله است شک، فاطر سماوات و زمین. کند دعوت شمارا تا کند مغفرت شمارا

مَنْ ذُنُوبُكُمْ وَيُؤَخِّرَ كُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَيَّطٍ قَالُوا إِنَّا

از گناهان شما و دهد تأخیر بشما تا اجل مسلمی. گفتند نیستید شما

إِلَّا بِشَرٍ مِثْلَنَا طَرِيدُونَ أَنْ تَصْدُونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ

الا بشری مثل ما. اراده دارید که باز دارید مارا از آنچه میکرد عبادت

أَيَأُونَا فَاتُونَا بِسُلْطِنٍ مُّبِينٍ ۝ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ

آباء ما پس بیارید حجت روشن * گفت برای آنها رسول آنها نیستیم

نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكُنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ

ما إلا بشر مثل شما و لا کن الله نهد منت بر هر که خواهد از

عِبَادَةٍ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ تَأْتِيَكُمْ بِسُلْطِنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

بندگانش. و نیست برمما که بیاریم حجتی إلا به اذن الله.

وَعَلَى اللَّهِ فَلَيْتَوْكِلِ الْمُؤْمِنُونَ^{۱۱} وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى

و بر الله باید توکل کنند * و چه مارا که نکنیم توکل بر

الله و قد هدیت ناس پیلنا ط ولن صبر ر علی ما اذیت می تموانا ط و

الله و بس هدایت کرد مارا به راه ما. و می کنیم صبر بر آنچه اذیت می کنید مارا. و

عَلَى اللَّهِ فَلَيْتَوْكِلِ الْمُتَوَكِّلُونَ^{۱۲} وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

بر الله باید توکل کنند توکل کنند گان * و گفت کسان کافر

لِرَسُولِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَنُعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا

به رُسُل خود "میکنیم خارج شمارا از زمین خود یا بکنید عودت در ملت ما".

فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ^{۱۴۳} وَلَنُسْكِنَنَّكُمْ

پس وحی کرد برایشان رب آنها "میکنیم هلاک ظالمان را * و میکنیم مسکون شمارا

الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ هِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَاءْهُ وَخَافَ

در زمین از بعد آنها". اینست برای آنکه خوف از مقام و خوف از

وَعِيْدِ^{۱۴} وَاسْتَغْتَهُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَارٍ عَنِيدِ^{۱۵} مِنْ وَرَآءِهِ

وعيدهم دارد* وخواستند فتح و ناکام شد کل جبار سرکش * در ورآء اوست

جَهَنَّمُ وَلِسْقَى مِنْ مَاءِ صَدِيدِ^{۱۶} لَا يَحْرُكُهُ وَلَا يَكُادُ لِيُسِعُهُ

جهنم و شود سقايه از آب صديد^۱* جرعه کند آنرا و نتواند غورت آنرا

وَيَأْتِيَهُ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيْتٍ وَمِنْ وَرَآءِهِ

ومیآید بر او موت از کل مکان و نشود حاصلش موت. و در ورآء اوست

۱) مَاءِ صَدِيدٍ: آب قیح یا استفراغ آور.

عَذَابٌ أَفَغَلِيظٌ^{۱۷} مَثَلُ الدِّينِ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرِمَادٍ

عذاب غليظ * مثال کسان کافر برب خود، اعمال آنهاست خاکستر

إِشْتَدَّتْ بِكَلِمَاتِ الرَّحْمَنِ فِي يَوْمِ رَعْاصِفَةِ لَأَيْقَنُ رُونَهُمَا كَسِبُوا

که شدت کند برآن باد در روز طوفانی. نباشند قادر برآنچه کسب کردند

عَلَىٰ شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ^{۱۸} إِنَّمَا تَرَأَّبَ اللَّهُ خَلْقَهُ

هیچ شیئ. اینست واقعاً گمراہی بعید * آیا ندیدی که الله خلق کرد

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَسْأَلُونَهُ كُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ

سماءات و زمین را بحق. اگر خواهد میبرد از بین شمارا و میارد خلق

جَلَّ بِيِّنٍ^{۱۹} وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ^{۲۰} وَبَرَزَوًا اللَّهُ جَمِيعًا

جدید * و نیست این بر الله گران * و بروز کنند نزد الله جمیعاً

فَقَالَ الْمُسْعِفُوْءُ إِلَيْهِنَّ أَسْتَكْبِرُ وَإِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ

باز گویند ضعیفان متکبر بکسان تابع پس آیا بودیم ما بشما

أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا وَهُدَنَا

شما میگیرید ازما از عذاب الله کدام چیزی. گویندا گرهدایت میکرد مارا

اللَّهُ لَهُ كُلُّ سُوْأَءٍ عَلَيْنَا أَجْزِعْنَا أَمْرَصَبِرْنَا مَا كَانَ مِنْ

الله هدایت میکردیم شمارا. یکسان است بربما اگر جزع کنیم یا صبر کنیم نیست مارا کدام

لَحِيْصٌ ۝ وَقَالَ الشَّيْطَنُ لَكُمَا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ

گریزی * و گوید شیطان، وقتی فیصله شد امر، یقیناً الله وعده کرد بشما

وَعْدُ الْحَقِّ وَعَذْلُكُمْ فَاخْلُقْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ

وعده حق و وعده كردم بشما باز اختلاف كردم بشما. و نیست مرا برشما کدام

سُلْطَنٌ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُهُ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلَوْلَا

سلطه إلا كه دعوت كردم شمارا باز استجابت كردید بمن پس نکنید ملامت مرا و ملامت کنید

أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنِّي كَافِرٌ

نفس خودرا. نیstem من فریاد رس شما و نیستید شما فریاد رس من. من انکار میکنم

بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلِ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ

از آنکه کردید شریکم از قبل. البته مردم ظالم، برای آنهاست عذاب

أَلِيمٌ^{۲۲} وَادْخِلُوا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

الیم * و کنند داخل کسان با ایمان و اعمال صالح را بجنات، جاری

مِنْ تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ خَلِدُونَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ نَّحِيَّهُمْ فِيهَا

از تحت آن انهار، خلد میکنند آنجا به اذن رب خود. تحیت آنهاست آنجا

سَلَامٌ۝ أَكَمَ تَرْكِيفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ^{۲۳}

سلام * آیا ندیدی چطور میزند الله مثال کلمه پاک را، مانند شجر

طَيِّبَةً أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَ فَرْعُونَ هَا فِي السَّمَاءِ^{۲۴} تُؤْتَى كُلَّهَا كُلَّ

پاک، اصل آن ثابت و شاخ آن در سماء * دهد میوه خودرا در کل

حِينِ يَأْذُنُ رَبِّهَا وَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ كَعَلَمُ

زمان به اذن ربش. و میزند الله امثال برای مردم تاکه

(۱) اصل: تنہ، توشه، بدنه

يَتَذَكَّرُونَ^{۲۵} وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ إِجْتَهَدَ

شوند متذکر * و مثال کلمه خبیثه است مانند شجر خبیثه، کنده شده

مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَارَإِ^{۲۶} يُشَتَّتُ اللَّهُ الَّذِينَ أَنْوَا

از فوق زمین، نیست برایش کدام قرار * کند ثابت الله کسان با ایمان را

بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ

بقول ثابت در حیات دنیا و در آخرت. و کندگمراه الله

الظالمینَ قُلْ وَيَقْعُلُ اللَّهُمَّ إِنَّمَا يَشَاءُ عَلَى الْمُرْتَلِي الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ

ظالمان را. و میکند الله آنچه خواهد * آیا ندیدی سوی آنانکه بدل کردند نعمت

اللَّهُ كُفَّارًا وَ أَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبُوَارِ لَمَّا جَهَنَّمَ يَصْلُوْهُمَا وَ بِئْسَ

الله را بکفر و راندند قوم خود را بدار تباھی * جهنم، شوند و اصل آن. و بد

الْقَرَارِ وَ جَعَلُوا اللَّهَ أَنَّهَا أَدَلِيْلٌ وَ أَعْنَ سَبِيلٍ هَذِهِ قُلْ هَمَّتْهُمْ وَ

قراریست * و میسانند بالله همتاھان تا کندگمراہ از سبیل او. بگو عیش کنید

فَإِنَّ مَحْسِرَكُمْ إِلَى النَّارِ ۝ قُلْ لِعِبَادِيَ اللَّذِينَ أَمْنُوا يُقِيمُوا

یقیناً مصیر شماست بسوی آتش * بگو برای بندگانم که ایمان دارند بکنند قائم

الصَّلَاةَ وَيُنْفِعُوا هَمَّا رَأَتْ قُنْهُمْ سِرَّاً وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ آنَ

صلات را و بدنهند نفقه از رزقیکه دادیم آنها را سری و علنی از قبل آنکه

يَأْتِي يَوْمُ الْحِسْبَرِ فِيهِ وَلَا خِلْلٌ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

بیاید روزیکه نتواند بیع کند درآن ونباشد پاس دوستی* الله است آنکه خلق کرد سماوات

وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا أَتَاهُ فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ التَّمَرِتِ رِزْقًا لَكُمْ

و زمین را و کرد نازل از سماء آب، کرد خارج باآن از ثمرات، رزق بشما.

وَسَخَرَ لَكُمُ الْفُلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَرَ لَكُمُ الْأَنْهَرَ^{۲۱} وَ

و مسخر کرد برایشما کشتنی را تاکند جریان در بحر به امراو و کرد مسخر برایشما انها ^{*} و

سَخَرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ وَسَخَرَ لَكُمُ الْأَيَّلَ وَالنَّهَارَ^{۲۲}

مسخر کرد برایشما شمس و قمر را دائماً بگردش. و مسخر کرد برایشما لیل و نهار را*

وَاتَّكِمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعْلُمُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا طَهَّ

و داد بشما از کل آنچه خواستید. و اگر بشمارید نعمت الله را نتوانید احصایه آنرا.

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ^{۳۴} وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيْ جُعَلْ هَذَا

يقیناً انسان است بس ظالم کفار. * و چون گفت ابراهیم رب باز این

الْبَلَكَ أَمِنًا وَاجْتَبَنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ^{۳۵} رَبِّيْ إِنْهُ شَيْءٌ

شهر را با امن و برکنارم کن و فرزندانمرا که کنیم عبادت اصنام.^۱ * رب اینها

(۱) اصنام : بتان

أَضْلَلْنَا كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ

كَرَدَنَدَ گمراه کثیری از مردم را. پس هر که کند متابعت از من یقیناً اوست از من و هر که

عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^{۳۷} رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي

معصیت کند از من باز توانی غفور رحیم * رب ما، من کردم مسکون از فرزندانم

بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمٌ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ

بوادی غیر زراعتی نزد بیت باحرمت، رب ما، تاکنند قائم صلات را

فَاجْعَلْ أَفِدَّةً مِنَ النَّاسِ تَهُوَى لِيَهُمْ وَأَسْرُقْهُمْ مِنَ

پس بگردان دلهای از مردم را مایل به آنها و رزق ده آنها را از
الشَّرَّاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ^{۳۷} رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا يُخْفِي وَمَا يُعْلِمُ

ثمرات تا آنها کند شکر * رب ما توئی عالم آنچه مخفی و آنچه میکنیم علان.

وَمَا يَخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاوَاتِ^{۳۸}

* و نیست مخفی بر الله کدام شیء در زمین و نه در سماء

الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبِيرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ طَانَ

الْحَمْدُ لِلّهِ كه کرد هب^۱ برایم در پیری اسماعیل و اسحق را. همانا

رَبِّي لَسَيَعْلَمُ اللّهُ عَلَيْهِ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي صَلَّى

ربم است شنونده دعا * رب من بگردان مرا مقیم صلات و از اولادم.

رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ

ربنا^۲ و کن قبول دعای مرا * رب ما مغفرت کن مرا و والدین مرا و مؤمنین را روزیکه قائم شود

۱) هب: تحفه ۲) ربنا: رب ما، پروش ده مارا

الْحِسَابُ^{۴۱} وَلَا تُحْسِنَنَّ اللَّهَ عَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ هُدًى إِنَّمَا

حساب * و نکن حساب که الله است غافل از آنچه میکنند عمل ظالمان. همانا

يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ^{۴۲} مُهْتَمِّعُينَ مُقْنِعِينَ

میدهیم تأخیر آنها را بروزیکه شاخص ماند در آن چشمها^۱ شخ مانده

رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَلِلُ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْدَتْهُمْ هَوَاءُ طَرَازٍ^{۴۳} وَأَنْذَرَ

سرهای آنها، نتوانند بگردانند بر خود نظر خود را.^۲ و دلهای آنها در تپش. * و اخطار ده

۱) شاخص ماند: چشمها از وحشت و حیرت بیک نکته ثابت ماند. ۲) مثل حیوان رسمان بگردن که دوان دوان کش میشود.

النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُونَ إِنَّمَا ظَلَمْنَا أَنَّا أَخْرَنَا

مردم را از روزیکه بیاید عذاب بازمیگویند کسان ظالم "رب ما تأخیر ده مارا

إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ لَا يُحِبُّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعُ الرُّسُلَ أَوْلَمْ تَكُونُوا

الى اجل قریب، کنیم استحباب دعوت ترا و کنیم متابعت رُسل". آیا نبودیدشما که

أَقْسَمْتُمُهُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ^{۱۴} وَسَكَنْتُمُهُمْ فِي مَسَكِنٍ

میخوردید قسم از قبل که نباشد بشما هیچ زوال * و مسکون بودید در مساقن

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَخَرَبَنَا

آنکه ظلم کردند بنسهای خود و شودمین بشما چطور فعل کردیم باآنها و میزnim

لَكُمُ الْأَمْثَالُ^{۴۵} وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ

برایشما امثال * و البته مکر کردند بمکر خود و نزد الله است مکر آنها. با آنکه

كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجَبَالُ^{۴۶} فَلَا تَحْسِبْنَ اللَّهَ خَلِيفَ وَعْدِهِ

باشد مکر آنها که زوال شود از آن کوها * پس مکن حساب که الله خلاف کند بوعده خود

رُسْلَهُ طِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقامٍ (۴۷) طِ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ

با رُسلش. یقیناً الله است عزیز با انتقام. * روزیکه بدل شود زمین به دیگر زمینی

وَالسَّمَوَاتُ وَبَرْزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ (۴۸) وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ

و سماوات، و بروز کند پیش الله واحد قهار * و بینی مجرمین را

يَوْمَئِيلٍ مُّقْرَبِينَ فِي الْأَصْفَادِ (۴۹) سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطْرَانٍ وَّغَشَّى

آن روز مقید در زنجیرها * جامه های آنها از قطران^۱ و پوشاند^۲

۱) قطران: قیر، سیاهی. ۲) غشاء: پردہ

وَجُوهًا مِّنَ النَّارِ^{٥٠} لِيَحْزِرَ اللَّهُ كُلُّ نَفْسٍ قَاتَلَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

روحای آنها را آتش * تاجرا دهد الله هر نفس را آنچه کسب کرد. همانا الله است سریع

الْحِسَابِ^{٥١} هَذَا أَبْلَغُ لِكُلِّنَا سِرْ وَلِيَنْدُ رُوَابِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا

الحساب * اینست ابلاغ برای مردم و باید پند گیرند از آن و بفهمند که یقیناً

هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ وَلِيَنْدَ كَرَأْ لَوْلَا الْأَكْبَابِ^{٥٢}

* اوست خدای واحد و شوند متذکر خاوندان عقل